

forelagt, og som drejer sig om mange Millioner. Men desuden maa man huske paa, at Beskyttelsens Virkning for Forbrugerne ikke alene kan maales ved Tolden af det, der indføres. Nej, desuden er jo Beskyttelsens Mening, som det ogsaa er dens Følge, at de Varer, der produceres af de vedkommende Fabrikanter her i Landet, fordyres med et Beløb, der nogenlunde svarer til Tolden. Det er ikke muligt at opgøre, hvor meget det er. Men da adskillige af disse Varer produceres i stor Mængde her i Landet, vil det ogsaa beløbe sig til mange Millioner. Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har anslaaet, at Toldbeskyttelsen for Haandværk og Industri er en Skat, der bliver lagt paa den øvrige Befolkning, af i alt ca. 20 Mill. Kr. om Aaret. Jeg tror aldeles ikke, at det er for meget; det er ikke til at opgøre nøjagtigt, men jeg tror, som sagt, ikke, det er for meget. Naar man tager Hensyn dertil og endvidere tager Hensyn til et andet Synspunkt, nemlig hvor mange der har Gavn deraf, saa maa vi komme til det Resultat, at der ingen Sammenligning er mellem Landbrugets Stilling og Haandværkets og Industriens Stilling overfor Statsmagten. — Det ærede Medlem nævnedes, at Landbrugerne udgjorde ikke Halvdelen af Befolkningen. Nej de, der ere direkte beskæftigede ved Landbruget, udgøre ikke Halvdelen af den samlede Befolkning, men naar vi regne dem med, hvis Eksistens er aldeles nøje knyttet til Landbruget, saa komme vi allerede noget højere op. Endvidere maa vi huske paa, at det er ikke Landbruget alene, der maa bære Beskyttelsen uden at have nogen Interesse deraf, Handel og Skibsfart og Fiskeri ere stillede lige saadan. Disse Befolkningsklasser have heller ingen Interesse i eller Gavn af Beskyttelsen, men maa tværtimod bære deres Del af Byrden derved. — Og komme vi saa endelig til Industri og Haandværk, maa vi huske paa, at det er endelig ikke nær al Industri og Haandværk, der har Gavn af Beskyttelsen. Det er ikke nær det altsammen, der har Beskyttelse. Jeg kan nævne en Række Industrier, som ikke have Beskyttelse. Der er Mejerier, Slagterier, Møllere og Bagere, Bygningsfagene, Entreprisevirksomhed, Jordarbejde, Teglværker, Cementfabrikker, Margarinefabrikker, Skibbyggerier o. s. v. o. s. v.; altsammen Virksomheder, som høre til de større Industrier og beskæftige en Mængde Mennesker. Naar vi tage Hensyn dertil, vil det vistnok vise sig, at det i Virkelighe-

den kun er et forholdsvis lille Mindretal af Befolkningen, der direkte har Gavn af Beskyttelsen. Jeg kan ikke sige nøjagtigt, hvor stor en Brøkdel det er — det er nemlig ogsaa meget vanskeligt at opgøre —, men det er kun en Brøkdel.

Naar der saa tales om, at vi skulle forøge Beskyttelsen for at skaffe mere Arbejde, som det hedder, saa maa vi erindre, at hver Gang vi lægge forøget Beskyttelse paa, betyder det, at vi beskutte den store Flerhed af Befolkningen til Fordel for et lille Mindretal. Ingen kan sige, at dette er rimeligt og naturligt. Det bør være en Undtagelse, og der er ingen Glæde ved, at denne Undtagelse breder sig mere og mere i et Land som vort.

Dette er i det væsentlige, hvad jeg har at sige til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Saa har jeg nogle Bemærkninger til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Holger Petersen). Dette ærede Medlem sagde i sin Tale i Dag, at Ansvaret skulde lægges paa Regeringen for, at Rigsdagen ikke har behandlet Andragenderne alvorligt og indgaaende. Det forekommer mig højst ejendommeligt, at Ansvaret skal lægges paa Regeringen for, at Rigsdagen ikke har behandlet Andragenderne indgaaende og alvorligt. Det maa dog først og fremmest være Rigsdagens egen Sag. Det maa være Tingenes egen Sag og de Udvalgs Sag, som ere nedsatte af Tingene, det kan Regeringen ingen Indflydelse have paa. Det ærede Medlem sagde, at Regeringen skulde have nedsat en sagkyndig Kommission og bebrejdede mig, at en saadan Kommission ikke har været nedsat. Men jeg vil paa ny gøre opmærksom paa, at det er jo ikke mig personlig, der har indledet Forberedelsen af dette Toldlovsforslag, det er min højtærede Forgænger. Han har ment, at der i Toldkommissionens Arbejde forelaa tilstrækkeligt Grundlag og tilstrækkelige Oplysninger til, at naar man satte sagkyndige Mænd til at arbejde derpaa, kunde der fremsættes et forsvarligt og tilstrækkeligt begrundet Forslag til en Toldlov. Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Brandes) sagde, at disse sagkyndige Mænd, som have siddet i Kommissionen, vare to Toldembedsmænd. Det er ganske rigtigt, det var to Toldembedsmænd. Det var to af dem, som havde den største Kundskab paa dette Omraade. Men de stode ikke alene, de have under deres Arbejde søgt sagkyndig Bistand, saa vidt det var muligt at faa den. Paa dette